

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 13

от заседание, състояло се на 01.03.2007 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Бойчо Кулински, доц. д-р Лилия Райчева, акад. Людмил Стайков, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Милен Вълков, доц. д-р Райна Николова, Стефан Димитров.

ОТСЪСТВАЛИ: няма.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Избор на председател и изпълнителен секретар на СЕМ.

Начало на заседанието 11,00 часа, водено от Мария Стефанова, и.д. председател на СЕМ, експерт протоколист – Михаела Йоргова

Мария Стефанова откри заседанието с една точка в дневния ред – избор на председател и изпълнителен секретар на СЕМ, и предложи Съветът да реши режима – открито или закрито заседание.

Райна Николова предложи закрит режим на заседанието и пресконференция след това.

СЕМ гласува с 8 гласа „за” режима на заседанието – закрит и пресконференция след него.

Мария Стефанова даде думата на колегите си за изказвания.

Маргарита Пешева предлага Съветът да премине направо към предложения за председател без предварителни изказвания - СЕМ за шести път пристъпва към избор на председател и затова смята, че като бивш председател на СЕМ, има и професионалното и моралното право да направи номинация за новия председател на СЕМ. Има удоволствието да предложи на Съвета кандидатурата на доц. д-р Райна Николова. Излага следните аргументи (доц. Николова от 3 години е член на СЕМ; достатъчно дълго са работили заедно, познават се и не е нужно да се прави дълга аргументация). Първият аргумент е, че през 2007 г. предстоят множество конкурси - за радио- и за телевизионни програми, предстоят два избора за генерални директори на двете обществени медии и би било добре, ако бъдещият председател има правно образование и е юрист; има правна култура. Известно е, че Райна Николова е доцент по медийно право и цялата правна проблематика напълно ще бъде в контекста на нейната квалификация. На второ място – доц. Николова има задълбочени познания в областта на правото; ползва се с авторитет сред медийната общност и сред преподавателската общност, както и има натрупан опит като член на СЕМ (по време на радиоконкурсите подготовката на конкурсните документи и правилниците са дело изцяло на доц. Николова и тогава Съветът ѝ е изказал специална благодарност за изготвянето на самите документи). На трето място – доц. Николова има натрупан административен опит: на всички колеги е известно, че тя е била административен директор в БНТ; има нужната

административна култура, която се изисква от всеки председател на СЕМ. На четвърто място, според доц. Пешева, тя има формиран публичен образ; общува с медиите коректно и професионално – интервютата, които досега е дала, не са злепоставяли нито нея, като професионалист и надзорник – член на СЕМ, нито СЕМ. Позволява си да ѝ пожелае няколко неща, ако бъде избрана и ако Съветът приеме тази номинация. На първо място – все така стриктно да спазва и уважава медийния закон, по който всеки член на СЕМ, вкл. и неговият председател упражнява надзор. На второ място: нещо, което е задължително за всеки председател, е да има визия за дейността и развитието на СЕМ като регулаторен орган. Би било добре за бъдещия председател в рамките на един месец след избора да представи пред Съвета програма за приоритетите на Съвета и за най-важните действия, които предстои той да извърши до края на мандата. На трето място – би пожелала на нея (ако бъде избрана за председател, както и въобще на бъдещия председател) да направи дейността на Съвета повече публична и прозрачна; да бъде повече отворена за медийната общност и за гражданското общество. На четвърто място – би ѝ пожелала да обединява, да не разделя отделните членове на СЕМ, защото политиката на раздори между отделните членове смята за погрешна комуникативна стратегия. На пето място – всеки бъдещ председател да спазва духа, не само буквата, на медийния закон и да последва личния пример на доц. Пешева – след едногодишен мандат пожелава на бъдещия председател да не се кандидатира втори път за председател на СЕМ, непосредствено след първия мандат (защото така ще се спазва демократичното правило председателят на СЕМ да се ротира всяка една година, както е заложено в ЗРТ). Маргарита Пешева счита, че номинацията на доц. Николова е професионална, както и, че всеки член може да бъде председател – такъв е духът на медийния закон. Счита този избор за достоен.

Райна Николова счита, че това заседание на СЕМ следва да бъде максимално кратко, защото то има и малко по-тържествен характер (по повод първи март). Изказа благодарност за хубавите думи на Маргарита Пешева. Опитвала се е да бъде в максимално добра кондиция, когато се решават важни, съществени за СЕМ въпроси. Смята, че е доказала, че обикновено държи на това, което се случва най-вече в СЕМ, а след това – на всичко друго, което „витае около самия Съвет”, като информация, слухове и т.н. Опитва се да запази стабилна позиция по различни въпроси, представяни понякога противоречиво в общественения сектор. (доц. Николова обърна внимание върху т. 9 от процедурата – че решението на СЕМ подлежи на обжалване пред ВАС и обжалването не спира изпълнението му. Райна Николова посочи практиката на съда, съществувала до този момент – че който и от съветниците да бъде избран, това решение не подлежи на обжалване, тъй като нито един от членовете, обжалвайки това решение, няма да има правен интерес и съдът в практиката си е доказал вече, че приема подобни актове за необжалваеми и не допуска гледане по същество на подобни жалби. Затова предварителното изпълнение на решението за избор на председател, по тази причина смята, че не може да се конкретизира по този начин, тъй като няма кой от Съвета да обжалва това решение.). Райна Николова предлага гласуването да бъде явно, каквато е била досега практиката на СЕМ при избор на председател.

Лилия Райчева сподели свои разсъждения относно работата на СЕМ преди да каже за номинацията. Нееднократно е предлагала СЕМ да проведе разговор, който

да приключи с очертаване на конкретните дейности, които всеки член на СЕМ върши и които могат да допринесат за по-пълноценното му функциониране. Вероятно от този разговор би могла да се роди и идеята за това кой от съветниците би стоял най-добре на тази позиция, която понася най-много натоварване и най-много притеснения и негативи. Винаги е твърдяла, че всички съветници биха могли да бъдат номинирани за тази позиция, но смята, че през тази година това е малко по-различно: на трима от съветниците предстои ротация и в този смисъл ѝ се струва, че тези трима съветници би следвало да бъдат „малко по-встрани от минирание за този пост”. Лилия Райчева е очаквала преди такъв важен момент Съветът да обсъди отчета за своята дейност от миналата година, но това за съжаление, не се случва. Очаквала е също самите съветници да си помислят каква програма биха искали за следващата година и който се наеме с тази голяма отговорност да бъде председател, е съгласен да бъде лидер на тази позиция. Това също не се случва и смята, че всичко това води до негативи за организацията. По повод номинацията на Райна Николова припомни, че преди известно време в Съвета е разсъждавано около нейната кандидатура и тогава тя е имала и желанието, пък и възможностите (предполага) да се направи промяна в курса на Съвета. Тогава нейните лични качества и възможности като че ли не са били добре оценени от голяма част от съветниците и тогава тя не е била избрана. Вероятно, ако тогава СЕМ я е избрал, лицето на СЕМ би било по-друго; може би и Райчо Райков не би имал тази съдба. Това обаче, са предположения. Оттогава нещата са се променили и няма да скрие, че е била неприятно впечатлена от факта, че политически сили правят договорености относно вътрешното устройство на СЕМ. Лилия Райчева смята, че това е пренебрежение на личните качества на всеки един от съветниците, вкл. и за хората, за които е ставало дума. Смята, че това в известна степен е и неуважение към закона, съгласно който СЕМ е независима институция. Оттогава и други неща са се променили. В момента СЕМ се намира в една изключително сложна ситуация и смята, че много неща в радио- и телевизионната среда са силно затлачени. Затлачени са до такава степен, че като че ли предстоят по-скоро негативи отколкото някакъв вид позитиви. Лилия Райчева е убедена в качествата на Райна Николова и не би искала да се спира върху някои нейни пропуски, които са ѝ правили впечатление (известно е, че който работи греша, който работи много повече, той и повече греша). Райна Николова работи много и според доц. Райчева, грешките ѝ са по-малко съизмерими в сравнение с работата ѝ. Ситуацията сега е друга и на Съвета му трябва един „много ударен старт”, по-различна визия. Според Лилия Райчева такъв човек има сред съветниците и без да принижавя качествата на Райна Николова, би искала да предложи още един член на Съвета, който ѝ се струва, че ще придаде една много голяма тежест, сериозност и може би ще спомогне за по-бързото изграждане на авторитета му. С това не иска да принизи качествата на Райна Николова. Тази личност е акад. Людмил Стайков. Смята за излишно да преразказва неговата биография, но това, което ѝ прави впечатление е, че откакто той е станал член на СЕМ, като че ли съветниците са започнали да реагират малко по-мъдро, малко по-премерено и това се дължи на неговия голям житейски академичен и професионален опит. Известно е, че той е ръководил големи екипи; има голям опит с хората (за него този ден е голям и във връзка с откриването на фестивала „София фест”). Молбата на доц. Райчева е Съветът да

приеме за разискване и това нейно предложение. В същото време би искала да сподели, че с голямо удоволствие би работила за Съвета, независимо кой ще бъде председател. До този момент (може би през последните две години) се е чувствала силно угнетена, възпирана да даде повече, отколкото може. Струва й се, че досега предложените две кандидатури биха могли специално на нея да помогнат да даде малко повече за Съвета.

Людмил Стайков благодари за хубавите думи, отправени към него; наистина казаното от Лилия Райчева е вълнуващо и дори предизвиква у него неудобство. Веднага обаче иска, в интерес на работата на органа СЕМ, да си направи отвод със сериозните съображения, че цени извънредно много опита, който притежават част от колегите му – опит, който има много голямо значение, както във формулирането на отделни постановки, така и в начина, по който се общува със съответните професионални организации, граждански институции и държавни органи. Акад. Стайков се чувства много полезен точно на мястото, което заема, което също смята за указана му висока чест. Освен това, именно в интерес на работата на СЕМ, смята, че в тази позиция, която в момента заема, би могъл да бъде много полезен и да бъде в помощ на бъдещия председател, ако той сметне за необходимо да ползва някой от елементите на натрупания от него жизнен опит. Ето затова умолява колегите си да приемат неговия отвод с чувството, че го прави в интерес на общата работа. Точно и без колебание моли колегите си за този свой акт.

Милен Вълков е изключително затруднен в изказването си, защото безспорните неща, които Маргарита Пешева е казала за доц. Николова, са факт. От друга страна, казаното от Лилия Райчева, също е факт. От трета страна, не може да не се съобрази с мнението на акад. Стайков (когото изключително много уважава). Милен Вълков ще направи „неординерно предложение” – предлага на вниманието на СЕМ (няма да говори като обосновка, тъй като всички около масата ще разберат за какво става въпрос) Мария Стефанова, с ясното съзнание, че това е временно и палеативно. Това обаче, налага определена традиция в действията на СЕМ – поне от 17 април 2006 г. (откакто е член на СЕМ). По никакъв начин не поставя под съмнение достойнствата на Райна Николова (тя е доказан специалист), но за него е важно една институция да има „институционален подход в действията си”. Факт е, че Съветът е тръгнал през тази година от „0”, защото след толкова години липса на стратегия, приета преди две години, Съветът се е опитал да стартира процес на лицензиране, който смята уникален за България. Г-н Вълков би искал да има традиционалност в действията на СЕМ. Ако колегите приемат неговото мнение, смята, че това би показало, че Съветът следва „някаква последователност в своите, макар и хаотични на пръв поглед, действия”. Това смята за много важно; важна е за него институцията, наречена СЕМ. Апелира към размисъл – за по-задълбочен поглед върху нещата. Не изразява съгласие с казаното от Лилия Райчева за изтичащия мандат на трима от членовете на СЕМ, тъй като в същото време е казала, че всеки един от съветниците може да бъде предложен и избран за председател. Освен това, според правилника на СЕМ на 01.11.2007 г. Съветът следва да избира председател.

Мария Стефанова внесе пояснение по последното – това е записано в правилника за дейността на СЕМ, тъй като първоначално СЕМ е сформиран в края на м. ноември и мандатът на председателя е започнал на 27.11.

Маргарита Пешева обърна внимание, че мандатът на председателя е 1 година. Ако на това заседание Съветът направи успешен избор – на 01 март, това означава, че мандатът на новия председател изтича на 01 март 2008 г. Разминаванията са се получили поради вр. и. длъжността,

Мария Стефанова изрази благодарност на Милен Вълков за думите и за това, че СЕМ започва дискусия. Съгласна е с казаното от Лилия Райчева, че в ден, когато Съветът прави избор на председател, би трябвало да се води разговор точно за политиката на Съвета или за линията на поведение. Твърдо смята, че Съветът е започнал да се променя и не заради това, че тя е изпълнявала длъжността до този момент, а защото всички са имали това желание. Благодарни на Милен Вълков; не си прави отвод – напротив, въпреки казаното от Лилия Райчева за изтичащия ѝ мандат, не смята, че това е пречка за избора ѝ на тази длъжност. Смята, че има какво още да даде на Съвета. В доста моменти тя също се е чувствала угнетена и потисната – и докато е била изпълнителен секретар и докато е изпълнявала длъжността председател, но оптимизмът ѝ надделява – смята, че има достатъчен опит и се надява, че е научила нещо и от мъдростта на акад.- Стайков. Би работила упорито до изтичането на мандата ѝ. Отбелязва още, че много неща в държавата ни са временни и много неща се забавят - като пример приведе лицензирането. Освен това, припомни, че много дълго след 27.11 (почти след 4 месеца) Съветът е попълнен с двамата члена – Милен Вълков и акад. Стайков.

Бойчо Кулински отбелязва, че за разлика от Маргарита Пешева, която е участвала във всички избори на председател на СЕМ, той за първи път участва. Запомнил е, освен изказванията и добрите думи на Маргарита Пешева за Райна Николова (с които е напълно съгласен), че всеки един от съветниците би могъл да бъде председател. Такъв е духът на закона и на демокрацията, както и правилата. Шеговито отбелязва, че не е „джентълменско да се борят за еманципация мъжете точно в този месец и период”. Изказа мнение в подкрепа на Мария Стефанова, като смята, че тя, освен че има натрупан сериозен опит като и.д. председател, би трябвало да има управленска приемственост за председател на СЕМ. Освен натрупания ѝ опит, тя има и име, което е разпознаваемо и вече познато извън страната – участва в много международни срещи; много разговори са проведени. Освен това, както вече е изказано, не следва да се изтъкват положителните качества на всеки един, тъй като има опасност да не се каже всичко и някой друг около тази маса да се засегне. Бойчо Кулински би желал Съветът да стигне до консенсус – ясен, точен и, от друга страна – Съветът да даде ясен знак извън СЕМ, че има консолидация сред съветниците и има воля да се поемат предизвикателствата, които предстоят (цифровизация, конкурси, избор на генерални директори, срещата на ЕПРА и т.н.). В този ред на мисли призовава всички, ако е възможно да се консолидират около едно име и да бъдат единни. Отново потвърждава мнението, че Мария Стефанова би могла да продължи да бъде един добър председател - без и.д.

Лилия Райчева оценява, че разговорите в Съвета протичат без сръдни (каквито ситуации са наблюдавани). В случая обаче, би искала да защити своята позиция, без да има нещо против никого, защо ѝ се струва, че Стефан Димитров, Мария Стефанова и тя не би следвало да участват в избора – в ЗРТ е записано, че изборът е за 1 година и след това – как да се осъществява следващия избор. В случая, СЕМ би взел решение, което вероятно ще бъде невъзможно да се изпълни, в случай че

през м. ноември т.г. институциите „си свършат работата и сред техните предложения не фигурира – в случая номинираната е Мария Стефанова”. (Държи да отбележи, че тя е свършила чудесна работа като изпълнителен секретар на СЕМ и в месеците след кончината на Райчо Райков). Лилия Райчева е на мнение, че ако Съветът пристъпи към такъв един ход, създава основа за натиск върху Съвета – защото като че ли е естествено един човек, избран за председател, да иска да си довърши мандата и по този начин се предreshава волята на институциите, които имат право да номинират и да избират членове на Съвета. Нещо повече, ако желанието на един от изброените трима, е толкова силно да се върне отново в Съвета, той би могъл да има такова поведение, че наистина да заслужи отново своето номиниране, което също ѝ се струва, че е пак някакъв вид заплаха за независимостта на взимането на решения. Припомня, че на Съвета предстоят изключително важни избори, които винаги са били в ползрението на политиците. В този смисъл, мислейки за Съвета като за институция, Лилия Райчева не приема поведение като квартиранти. Съветниците трябва да изградят и институционалност. В този смисъл, тя е смутена от това предложение. Иначе, отново потвърди казаното, че колкото време ѝ остава до края на мандата, с удоволствие ще върши работата в СЕМ, дори и повече.

Маргарита Пешева отбеляза с реплика по повод казаното от доц. Райчева. Потвърждава верността на казаното от нея, но в крайна сметка председателят е председател и, ако му изтече мандата след 8 месеца и той не бъде върнат в СЕМ, тогава Съветът ще се събере и ще избере нов председател. Доц. Пешева няма нищо против колежката си Мария Стефанова и това, че един предлага един човек - Лилия Райчева предлага акад. Стайков, срещу когото доц. Пешева също няма нищо против, но отново подчерта, че всеки един от съветниците може да бъде председател. Забележките на Лилия Райчева имат своето място, смята тя, но в същото време отбеляза, че има много начини да се упражнява натиск върху председателя на СЕМ, ако той се поддава. Като първи председател на СЕМ, най-добре знае това (за съжаление Райчо Райков не е между живите, за да потвърди думите ѝ). Важното е човек да не се поддава. Имало е много и различни случаи, за които не би искала да говори, но много важен е бил духът на колегиалност, за което благодари на старите си колеги – членове на СЕМ, за това, че заедно са написали стратегията, когато политическата класа е искала да свали СЕМ; искала е Съветът да се провали, да не подготви стратегията, да докаже, че е непрофесионален и несъстоятелен регулаторен орган и така да приключи дейността на регулатора. Тогава Съветът се е борил и е имало дух на екипност и колегиалност, в резултат на което е направил за три месеца онова, което в една скандинавска страна е направено за 2 години. Отново подчерта, че изборът на председател е изключително важен акт – да се избере човек, който ще представя Съвета, който ще внесе спокойствие в Съвета, който ще обединява членовете на СЕМ, а няма да ги разделя, който ще направи работата на Съвета повече публична и прозрачна. От тази гледна точка влиза в лека полемика с уважавания нов член на Съвета – Бойчо Кулински, на когото каза, че е хубаво да има две кандидатури; две кандидатури означават избор (демократията означава да се избира най-малко от две кандидатури). Много би се притеснила, ако кандидатурата е само една. Институционалното поведение на СЕМ е да има най-малко две кандидатури. От

тази гледна точка не призовава колегите да се обединят около една кандидатура, призовава изборът наистина да бъде демократичен. Не е важно с колко гласа ще бъде избран председателят, но е важно как той ще работи оттук насетне. И тя и покойният Райчо Райков не са избирани с 9 гласа; и двамата са имали позитиви и негативи в работата си, което членовете на Съвета са споделяли. Призовава Съветът да направи спокоен избор – в крайна сметка това ще е позицията на мнозинството; такъв е принципът, заложен в медийния закон. Това, което би искала да помоли Съвета (нееднократно заявявано от доц. Райчева) е да проведе един задълбочен разговор за приоритетите, за общото развитие на Съвета и за предстоящите дейности. Този разговор трябва да се проведе скоро, защото много срокове притискат СЕМ и, защото работата е много повече, отколкото изглежда на пръв поглед.

Стефан Димитров припомни, че в най-трудните времена за СЕМ, когато Маргарита Пешева е поема отговорността да стане председател, (първата година от съществуването на СЕМ е била доста хаотична година), тогава тя е свършила огромна работа. Председателят е пръв сред равни и по тази логика всеки един от Съвета би могъл да стане председател; въпросът е (не говори за нещата вън от СЕМ, а вътре в Съвета) какъв климат ще създаде председателят. Навън лицето на СЕМ е „отрицателен герой – играят „лошите момчета” – и използвайки метафора, отбеляза - „които накрая взимат най-добрите момичета”. За съветниците не е важно дали Райна Николова или Мария Стефанова ще стане председател – важен е какъв ще стане климатът в СЕМ; важно е да има демократичен избор, но най-важно е климатът, който има в СЕМ (който като че ли в началото, при по-остро политическо въздействие, и по-късно –когато са се сблизили, са успели да го неутрализират и едно от най-важните неща е, че Съветът е успял да неутрализира този политически натиск, т.е. да бъдат в някаква степен независими. Не знае дали чисто законово, ако бъде избрана Мария Стефанова за периода до края на нейния мандат, това ще има някакви последствия; второ – иска да си изясни (това вече е обсъждано в Съвета) дали не е по-добре да се изчака попълването на състава и тогава да се прави избор – не би искал човекът, който ще дойде в СЕМ, да бъде лишаван от възможността да участва в избора на председател. Предложението на Стефан Димитров за председател на СЕМ е Мария Стефанова – като опит (освен на Маргарита Пешева, била председател) има опит, при това повече, за да върши тази работа. Тя не е само лицето на СЕМ пред медиите и пред обществеността. Председателят има много ежедневна работа, която е много трудоемка и не е лесна; която предполага голяма отдаденост на тази дейност. За съжаление, Люмил Стайков си е направил отвод. По-важното обаче, е да се запазят колегиални отношения и в тази объркана медийна ситуация СЕМ да излезе с „някакво лице”. Предстоят много тежки избори – на генерални директори на БНР и на БНТ и важното е, доколкото е възможно, членовете да са обективни пред своята съвест.

Милен Вълков отбеляза, че за него този разговор е изключително важен, защото това показва загриженост на всички съветници за функционирането на органа. Не винаги в Съвета е вземано най-правилното решение, но се прави опит в спора да се решат нещата. В този смисъл, воденият в момента разговор за него е много положителен, защото няма спор по същество за бъдещото функциониране на органа, а разговорът е по какъв начин той ще бъде институционализиран.

Мария Стефанова се чувства много щастлива, тъй като през последните месеци е било трудно да се работи – смъртта на председателя, останалите много неща за довършване в един сложен период, като регулаторен орган; предстои много работа, но е щастлива, защото всички присъстващи на това заседание говорят много професионално, отговорно и колегиално. Удоволствие за нея е да присъства, да води и да участва в такива дебати.

Не бяха заявени още желаниа за изказване и **Мария Стефанова** предложи СЕМ да гласува дали тайно или явно ще бъде гласуването.

Маргарита Пешева винаги предлага явно гласуване; това е ритуал в Съвета (старите членове на СЕМ знаят, че от 2001 г. винаги предлага явно, а Лилия Райчева винаги предлага тайно и това е ритуал; и двете считат, че предложението на всяка една от тях е по-демократично). За протокола отбеляза, че когато един орган иска да работи в режим на публичност и прозрачност, неговите гласувания трябва да са явни. Отново предлага явно гласуване . досега никога за председател Съветът не е гласувал тайно, дори и не вижда особен спор по този въпрос. (тайно Съветът е гласувал при изборите на генерални директори на обществените медии, но за председател, дори и за членовете на УС на двете обществени медии, последните избори са проведени с явно гласуване).

Лилия Райчева направи уточнение: когато СЕМ е избирал председател на СЕМ, никога не е поставян въпрос как да се гласува. Смята дори, че за председател на СЕМ е добре да се гласува явно, защото, когато някой гласува явно против съответния номиниран, се оказва, че след време бива мачкан. Тя поддържа тайно гласуване, когато става дума за избор на генералните директори на БНТ и БНР. В случая, смята, че малко са „усладени нещага” – разговорът е бил около положителни страни, докато смята, че негативите са много по-големи, и затова ѝ се струва, че преди да пристъпят към гласуване, е хубаво всеки да си помисли за негативите, пред съвестта си (защото има много несвършени неща и те не биха могли само с конкретни личности да бъдат свързани, а с всички съветници).

След направените изказвания **Мария Стефанова** подложи на гласуване предложението на Маргарита Пешева за явно гласуване.

СЕМ гласува с осем гласа „за” гласуването за избор на председател на СЕМ да протече явно.

Мария Стефанова напомни на Съвета, че решението за председател на Съвета се взема с квалифицирано мнозинство от 2/3 от всички членове - според чл. 37, ал. 2 от ЗРТ. Решението за избор на изпълнителен секретар се взема с обикновено мнозинство. Ако на три поредни заседания в продължение на 1 месец не се вземе решение за избор на председател, се провежда следващо – четвърто по ред заседание, на което решението за избор се взема с обикновено мнозинство. Трите поредни заседания (евентуално и 4-те) могат да се проведат в един и същи ден, при условие, че са проведени и са отразени в протоколите като отделни заседания.

След тези уточнения , **Лилия Райчева** отбеляза, че може би има смисъл СЕМ да гласува предварително, ако се окаже, че при трите последователни гласувания,

няма избран председател, четвъртото да бъде отложено и в това време СЕМ да обсъди отчетния доклад, да си свърши несвършената работа и тогава да бъде проведено четвъртото заседание.

Това предложение на доц. д-р Лилия Райчева СЕМ ще гласува след като проведе първото гласуване за избор на председател.

Мария Стефанова подложи на гласуване по-отдалеченото предложение – на Маргарита Пешева: за председател тя е издигнала кандидатурата на Райна Николова.

СЕМ гласува с два гласа „за” (Маргарита Пешева, Райна Николова), шест гласа „въздържал се” (останалите членове на СЕМ кандидатурата на Райна Николова за председател на СЕМ.

СЕМ гласува предложението на Милен Вълков, издигнал кандидатурата на Мария Стефанова за председател на СЕМ, с пет гласа „за” и три гласа „въздържал се”, (Лилия Райчева, Маргарита Пешева, Райна Николова) .

В резултат на гласуването не бе избран председател на СЕМ и Мария Стефанова закри първото заседание за избор на председател на СЕМ.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Бойчо Кулински

Лилия Райчева

Людмил Стайков

Маргарита Пешева

Милен Вълков

Райна Николова

Стефан Димитров

Мария Стефанова

И.д.председател

на СЕМ